

Walter: «Nooit zo intens geoefend»

Gent - Gent

Wedstrijd 1ste categorie

VdA: «Gemis aan competitie amper gevoeld»

GENT - Hij zag eruit alsof hij van een noordpoolexpeditie kwam. Klappertandend, bijna onkenne-lijk van de kou. Eveneens poogde hij een woord te zeg- gen, maar dat leverde alleen wat ondefinieerbare geluiden op.

Pas later, toen hij het een beetje warm gekregen had, slaagde de «revelatie» van de koers erin een kort en toch veelzeggend commentaar te leveren.

«Ik heb de handicap van mijn gemis aan competitie nauwelijks gevoeld», vertelde Eric Vanderaerden. «Maar Post had voor de start erg klare taal gesproken: heel de ploeg zou in de dienst van Eddy Planckaert staan. In die context moet je mijn prestatie voorbij de Valkenberg dan ook begrijpen. Er viel niets anders meer te doen dan afstoppen voor de ploegmaats aan de leiding.

«Maar alles bij elkaar toch wel een hoopgevende dag», bevestigd hij (moerzame) lachend. «Voor een eerste wedstrijd in het seizoen was het niet slecht. Nu Parijs-Nice moet ik er helemaal kunnen staan».

(D.V.)

Herhaaldelijk weggestuurd door het enthousiasme rond broer Eddy, staat Walter Planckaert verkleumd van de kou te bekomen van de gele- verde inspanningen. Hij bibbert op de benen, zijn aangezicht is haast onherkenbaar vertrokken. Toch kan er een glimlach af.

«We hebben gewonnen», lacht hij. De moeie is niet voor niets geweest. Ik zit compleet dood, jong. In het begin heb ik kilometers lang moeten vechten om de ontsnapping vooruit te houden, later is er dan nog een eindeloze tijdrit moeten bijkomen. Ik kan niet meer».

«Het is algemeen bekend dat je er dit voorseizoen qua training fors tegenaan bent gegaan. Het heeft zijn vruchten afgeworpen?»

«Ik wilde er absoluut van de eerste dag staan. Ik ben gaan trainen als nooit tevoren. Daarbij hebben we ook het geluk gehad van in het Zuiden de conditie tot op zeker niveau te brengen. Bij onze terugkeer in België vorige week, verliep het toch nog niet zoals ik het wenste. Ik ben keihard blijven doortrainen, tot 250 km per dag. Zomet zo ik die inspanning van vandaag zeker niet aangekond hebben. Maar ik zit ka- pot, ongeloflijk».

«Meteen de miserie van vorig seizoen vergeten?»

«Zeg dat wel. Je kan dit seizoen onmogelijk gaan vergelijken met het vorige. Ik had toen geen moreel. Als je vijfendertig bent, worden de goede dagen al wat schaarser. Bovendien sta je moreel ook niet meer zo sterk. Die perikelen tussen Eddy en ploegleider De Kimpe hebben uiteindelijk de emmer doen overlo- pen. Ik was het koersen beu. Men moest er me niet van spreken».

«Verbaasd over je prestatie van vandaag?»

«Ik ben tevreden in de eerste plaats voor Eddy, maar ook voor mezelf. Ik kan het nog! Maar ja, als je in een ploeg zit als de onze kan het moeilijk anders. Er is nooit iets te veel, de verzorging is werkelijk af zelfs onze voeding wordt volledi- g uitgedokterd. Je moet dan wel presteren».

«Hoe moet het nu verder?»

«Ik ben net op tijd in conditie. Ze moet absoluut zo blijven tot Pa- rijs-Roubaix. Eddy heeft nu de for- me van zijn leven, met nog meer en- thusiasme zet ik me achter hem. Voor mezelf valt er ondertussen wel wat mee te pikken».

N.T.

GENT-GENT - Guy Nulens, tweede van links, schermd in de eerste koersheft kopman Eddy Planckaert ijerig af. Later zou de Alkenaar met Lubberding de enige zijn die de goede trein miste.

Ludo Peeters: «Ik kon niet meer»

Na de wedstrijd overal dezelfde scenario's: doornatte, rillende renners met voor zich uit sturende blikken, die naar wat steun zoeken. Ludo Peeters hangt met zijn voorhoofd over het stuur.

«Ontgoocheld?»

«Eddy kon niet verleren, hij is gewoon de snelste. Ik ben niet ontgoocheld. Zeker niet. Ik zat er vooraan bij, daar ben ik al heel tevreden over».

«Tijdens de laatste vijftig kilometers constant hetzelfde beeld. Walter Planckaert op kop, Eddy erachter, jij en Vandembroucke de hekkelaars.»

«De wedstrijd was nog te zwaar voor mij. Ik had daar- bij ook al te veel krachten moeten verbruken om met Jean-Luc in het wiel van de Planckaerts te geraken. Eens mee wraan heb ik me natuurlijk alzijdig gehouden. Ed- dy was de snelste. Normaal zou ik me zeker niet goed- schiks bij die situatie neergelegd hebben. Ik kon gewoon niet meer aanvalen. Ik zat stendood, ik had krampen van de kou. Het seizoen is nog lang, mijn tijd komt wel».

Peter Post: «De ploeg was paraat»

Glunderende gezichten in het Panasonic-kamp. Je zou voor minder. Peter Post, ongeloflijk eigenlijk, even rustig en kalm als altijd.

«Ons eerste gevecht is gewonnen, de oorlog is nog lang. We gaan gewoon verder werken. Het is vooral voor het moreel van de ploeg dat deze zege van groot belang is. De prestatie van de gebroeders Planckaert heeft indruk gemaakt. Ik heb vo- rig jaar doelbewust Eddy in de ploeg genomen omdat ik overtuigd was van zijn kunnen. Hij kan nog meer».

Tevreden over Eric Vanderaerden?»

Zeker en vast. Eric heeft vandaag een pracht- prestatie geleverd. Hij krijgt nu de kans zich rus- tig klaar te maken voor de klassiekers. Hij gaat volgende week mee naar Parijs-Nice».

Haex: «Laatste koers al te lang voorbij»

Meeuwenaar Jos Haex heeft Gent gehaald. «Vraag me niet of ik heb afgezien», zucht hij. «Ver- schrikkelijk! Het ging me ook heel wat stroever vandaag. Wat wil je? Na ons zuiders oefenkamp hebben we 14 dagen niet meer gekoerst. De conditie is er nochtans».

Benny Van Brabant eindigde vorig jaar vierde in de Omloop. Die plaats zat er dit jaar zeker niet in. Op 25 km van de finish zagen we hem in de bezemwagen stappen. «Door al dat opspringende val en die aanhoudende regen, is mijn oog ontstoken geraakt. Ik zag niets meer. Er zat niets anders op dan te stoppen», verduidelijkt hij na de wedstrijd.

NIEUWELINGEN

Gert Claes te Korspel-Beverlo

Met 10 ronden voor de boeg namen de driendertig benjamins een afwachting houding aan. Al hielden Fonteyn en Swerts er een snedig tempo op na, aan de leiding. Na drie ronden kwam er even afscheiding toen Willekens en Geboers het commando in handen namen. Fonteyn liet niet begaan en bewerkte de hergroepering. Halfkoers nam Boets het peloton op sleptouw en sleurde zo lang tot er afscheiding kwam. Revnders, Claes, Kneffel en Gevers hielden voet bij stuk en deze 5 gingen ervandoor.

Het peloton verbrokkelde in drie groepjes, maar Nelissen en Daens slaagden er niet in de kloof te dichtten. In de laatste ronde moest Boets de kop- lopers laten gaan, zodat de vier het waarmaakten in de spurt. Na een zij- aan-zij Reynders-Gevers demonstreerde Claes zijn snelle benen.

1. G. Claes (Korspel, 51 km in 1:32); 2. P. Revnders, 3. G. Gevers, 4. J. Kneffel, 5. R. Geboers op 20"; 6. G. Swerts, 6. R. Vandebosch, 8. J. Fonteyn, 9. V. Willekens, 10. R. Opdelocht, 11. R. Gormans, 12. P. Ne- lissen, 13. R. Daems, 14. D. Belen, 15. W. Demuyck, 16. G. Peeters, 17. M. Daems, 18. F. Cauberg, 19. M. Moens, 20. J. Boets.

Eddy Segers te Genk-Boxbergheide

Zaterdag troffen we te Boxbergheide ontgoochelde inrichters aan. Reeds 19 jaar had club Heidebloem de openingskoers georganiseerd en ken zich altijd verheugen op het feit dat minstens een zestigtal renners zich voor de eerste confrontatie aanboden. Mede door concurrentie op Limburgse bodem en het nieuwe reglement dat slechts een deelnemer per week voor deze jongeren toeliet, tekenden er maar negentien knapen het controleblad. De belangstelling was dan ook in verhouding. We vermoeden dat Eddy Segers zichzelf eens wilde testen, want het betekende zijn afscheid aan deze categorie. Hij sloeg immers al in de eerste ronde toe en verkreeg een goede voorsprong. Hij heksronde zijn solonummer met een klinkende overwinning.

De aankomsten: 1. Segers Eddy (Lommel), de 45 km in 1:07; 2. Huysmans Daniel; 3. Hoydonckx Peter; 4. Van Dommelen Gert; 5. Segers Alex; 6. Hurkmans Johan op 25"; 7. Van de Weyer Luc; 8. Berkman Guy; 9. Loenders Marc; 10. Claesens Marc op 30"; 11. Lacroix Yves; 12. Beckers Walter; 13. Brenard Patrick; 14. Grobben Adri; 15. Swinnen Etienne; 16. Gerts Patrick.

Benny Liesens te Molenbeek-Wersbeek

De 29 deelnemers bleven gedurende de eerste drie van de elf af te leg- gen ronden vrij goed gegroepeerd. Dan volgden aanvallen van Benny Liesens, J. Vanleemputten en M. Delanghe. Geen van de drie geraakte nochtans definitief voorop. Even voor halfkoers vormde zich een kop- groep van drie: D. Deveen, B. Liesens en F. Geets. Dat zou meteen de beslissende ontsnapping zijn, want al bedroeg de voorsprong van dit trio nooit meer dan 45", de breuk was definitief en voor de zeeblemen zou tussen die drie gespuurd worden, met een overwinning voor Liesens.

1. B. Liesens (Lubbeek, 52 km in 1:12 u.); 2. D. Deveen; 3. F. Geets; 4. P. Meers, op 30"; 5. J. Vanleemputten; 6. R. Ladang; 7. L. Vanhom- mel; 8. N. Kampfort; 9. J. Nulmans; 10. P. Boeks; 11. M. Delanghe; 12. L. Geukens; 13. J. Vanderelst; 14. S. Lantermans; 15. L. Bernar; 16. G. Vincky; 17. T. Van den Houtte; 18. P. Durlinckx; 19. B. Deprez; 20. M. Thielants.

Johan Bonneus te Rijkhoven

Voor deze openingswedstrijd van het seizoen kregen de inrichters slechts twaalf renners aan het vertrek om de tweenvoertig kilometer in tien plaatselijke ronden af te leggen. Tijdens het koersverloop kregen de renners af te rekenen met bar slecht weer. Reeds na de tweede ronde vormde zich een kopgroep van vier man met daarbij de beide plaatselijke renners Bonneus en Cuypers. Deze kopgroep bouwde zijn voorsprong stelselmatig op waardoor de anderen steeds meer in de achterhoede ver- zelden. Het waren dan ook de vier vluchtlers die zich voor de eindspurt aanboden, en hier toonde Johan Bonneus zich de sterkste.

De aankomsten: 1. Johan Bonneus, Rijkhoven, de 43 km in 1 u. 20; 2. Johan Penxten; 3. Jan Claes, 4. Johan Cuypers; 5. Mark Plas op 5"; 6. Guido Vermeulen; 7. Alex Slechten; 8. Patrick Philippaerts; 9. Ronald Wevers op 8"; 10. Mark Buisman; 11. Ronny Hanssen; 12. Guido Daen- vers.

«Spanjaard» Noël De Jonckheere rapste in verwarde eindspurt

Boven: de Ronde van Limburg eindigde op een massaspurt waarbij Noël De Jonckheere, uiterst rechts op de foto, zich duidelijk de snelste toonde van het hele lot. Links op de foto ziet Benny Van Brabant toe hoe Leo Van Vliet hem met enkele centimeters van de tweede plaats houdt. (foto's: Jos Gijssels)

Rechts: de enige ontsnapping van betekenis kwam op naam van Wies Van Dongen (hier aan de leiding) en Luc Meersman. Op het plaatselijk circuit waren de twee er echter aan voor de moeie.

De uitslagen: 1. Noël De Jonckheere, 217 km in 5 u. 45; 2. Leo Van Vliet (Ned.); 3. Benny Van Brabant; 4. Jan Bogaert; 5. Werner De Vos; 6. Bert Oosterbosch (NL); 7. Johnnie Denul; 8. Walter Schoonjans; 9. Fons Van Katwijk (Ned.); 10. Johan Louwet; 11. Ivan Lamote; 12. Luc De Decker; 13. Joachim Schaphot (Did.); 14. Ludo Frijns; 15. Jan Jonkers (Ned.); 16. Jos Ickens; 17. Etienne Vander Elst; 18. Jos Haex; 19. Marc Van Giel; 20. Jan Wijnants; 21. Ronnie Van Huien; 22. Wim Deruyter; 23. Jddy Van Hoof; 24. Peter Heeren; 25. Michel Dermies; 26. Steven Rooks (NL); 27. Johan Delathouwer; 28. Leo Nevels (NL); 29. Adrie Van Houwelingen (Ned.); 30. Marc Sergeant.

Eric Vanderaerden doet val in sloffase

St.-Truiden, zondag. - De intrede van de Spaanse Tekatropen aan de Veemarkt was niet onopgemerkt voorbij gegaan. Het bruin getaande gezelschap meldde zich met een autocar aan die best dienst kan doen als vier-sterren- woonwagen. Veel zuiders enthousiasme straalden de manschappen van ploegleider Luis Ocaña (nog steeds op krukken) voor de start nochtans niet uit. Hun Belgisch sor- tietje was immers in mineur gestart. Overmand door het grillige Belgi- sche weer in de openingsklassieker waren zij zonder een uitzondering in Gent-Gent vroegtijdig van het strijd- toneel verdwenen. De meesten wa- ren zelfs al na vijftig kilometer hun koninginnestuk Noël De Jonckheere in de bezemwagen gezelschap gaan houden.

St.-Truiden ligt echter enkele gra- den oostelijker dan Gent en voor de gelegenheid hadden zij daar gisteren fris maar zonnig weer besteld. Koren op de Spaanse molen natuurlijk.

Met René Martens als lokale gids en menner heeft de Teka-ploeg in de Ronde van Limburg dan ook maar de puntjes op de i gezet. Voor het grootste gedeelte hielden zij de wed- strijd onder controle, daarbij specu- lerend op de snelle benen van hun Spaanse Westvlaming Noël De Jonckheere. Een goede keuze zou achteraf blijken. Want in een sensa- tionale massaspurt torende olijke Noël met kop en schouders boven de tegenstand uit. De talrijke aanwe- zige Limburgers hadden nochtans op een prestigeduel met Eric Vander- aerden en Jan Raas in de hoofdrol gehoopt.

Vanderaerden heeft echter nooit de aankomstlijn overschreden. Tweehonderd meter voor het lint raakte de Limburger in een valpartij betrokken. De omstandigheden waarin Eric ten gronde stuikte waren nogal duister. Danny Van Baelen, die samen met Wim Van Eynde eveneens tegen de grond smakte meldde na afloop met een pijnlijke grimas op het gelaat dat «Raas en Vanderaerden op het ogenblik van de feiten schouder aan schouder fietsten...» Lichamelijke averij liep Vanderaerden bij zijn duikeling niet op. Raas kon zich in het tumult nog wel te paard houden. Maar toen hij ter aankomst zijn tot schroot herleid voorwiel met een fraaie discussie- voorwerp tegen de volgwagen van Lomme Driessens katapulteerde, wist ieder- een dat Jan alles behalve gelukkig was met de afste à fêtes. Een ding staat echter als een paal boven wa- ter. Toen Raas en Vanderaerden in elkaar haakten konden zij nog enkel een plaatsje... buiten de top-tien ver- sieren...

Met een massale ontroping kreeg de Ronde van Limburg dan toch enige animositeit. Wat er gedu- rende de overige tweehonderd kilo- meter gebeurde, stond daarentegen niet garant voor een adembenem- de wedstrijd. De eerste wedstrijdru- ren waren dan ook slechts een ranzig afkooksel van de roomrijke aanhef die Gent-Gent te beurt gevallen was. José Angel Sarrapio trachtte de boel

De Jonckheere: «René Martens verzette bergen werk»

De lach van René Martens verraadde veel. De Kormenaar had ben- nenpreties bij de zege van ploegmaat Noël De Jonckheere, zoveel was du- delijk. Enkele weken voor het seizoen had hij in Spanje reeds verklaard dat hij «in de Ronde van Limburg wel eens graag zou laten zien dat er in Lim- burg nog andere renners zijn dan zijn vroegere ploegmaat Eric Vander- aerden.» Veel liefde valt er tussen beiden blijkbaar niet meer te bespeuren. Martens bekloeg het zich echter niet dat De Jonckheere «zijn» plaats op het podium had ingenomen. «Voor mij was het onbegonnen werk om op het laatste nog iets alleen te forceren. Maar met zijn allen hebben wij De Jonckheere toch naar de zege kunnen piloteren. Het kwam er alleen op neer de boel gesloten te houden.» Op de vraag of hij iets van de valpartij van Eric Vanderaerden had gemerkt, antwoordde René venigsm. «Neen, maar indien Vanderaerden wil wringen, dan moet hij daar de gevolgen ook maar van dragen.»

Na zijn succesreeks in de Ruta del Sol, de Ronde van Valencia en de Grote Prijs Luis Puga vierde De Jonckheere zijn eerste groot succes op eigen bodem.

«Voor de sponsor heeft deze zege wellicht minder betekenis. Maar persoonlijk hecht ik hier toch wel enig belang aan. Zonder de steun van de ploeg zou het echter nooit zover gekomen zijn. Vooral René Martens ver- zette bergen werk. Hopelijk kan ik mijn conditie in Parijs-Nice bevesti- gen», aldus De Jonckheere.

E. DE G.

MELKBERKES SPORTMAN VAN DE MAAND

URBAIN LESPOIX - EX-INTERIM-TRAINER BERLINGEN FC belooft volgende 15 Melkboerke-promo-bon-inzenders met elk 1.000 fr.

Ekkersputstraat 22 te 3520 Zonhoven	Marcel Givens, Com- metstet 39 te 3568
Martin Beckers, Kleine Werf 7 te 3630 Maas- mechelen	Hechid Bollen-Thijs, Rijksweg 543 te 3630 Maasme- chelen
Jeunen-Hendrix, He- renstraat 98 te 3660 Genk	Rosalie Clery, Here- baan West 17 te 3530 Houhalen
Maria Vervoort, Cha- zallaan 12 te 3970 Leo- poldsburg	Bernadette Vanhengel, Sprinkelstraat 78b te 3601 Zutendaal
E. Vliegen, Dorpsstraat 1A te 3661 Zutendaal	Germaine Commx, Koersweg 12 te 3660 Genk
Alfons Remans, Ten- houdscheideweg 20 te 3530 Houhalen	Madalene Snijckers, Heysmans, Bosstraat 50 te 3660 Opglabbeek
Tina Stevens, Dornier- nieuwstraat 2 te 3671 Dorne-Opoeteren	M.L. Grooten-Zwin- nee, Oudstrijderslaan 7 te 3550 Heuden- 7-3er
Walter Claus, Kerke- lensweg 48 te 3970 Leo- poldsburg	Monten-Kums.

Uw Melkboerke-venter weet er alles van...

Erik DE G.